

ROK

TVRDÉ DŘINY I POŽEHNANÝCH VÝSLEDKŮ

Dvacáté první století je zatím plné protikladů; na jednu stranu je svět čím dál technizovaný, na druhou víc a víc lidí hledá odpovědi na své otázky v ezoterických naukách, a to také u Helen Stanku, vědmy a kartárky. **Má zajímavý osud, rodinnou historii a i „ezo“ bezvěrce donutí přemýšlet, že jisté věci mezi nebem a zemí určitě jsou...**

text: Tereza Lindauerová / foto: Xxxxx

XXXXXXX
XXXXXXX.
komplikuje Rostovi
Novákovi ml. celý
život, i proto o ní
napsal inscenaci.
Má tři syny, z nichž
jeden má ADHD
stejně jako otec.

Setkat se s Helen Stanku je zážitek sám o sobě. Jde se k ní přes pražskou Malou Stranu, plnou magických znamení a malebných zákoutí. Pracovna této dámy vypadá, jako by ji před pár minutami opustil některý z mágů doby Rudolfa II. Ano, to vše by mohlo být „na oko“, ale Helen člověka dlouho nenechá na pochybách, že se v práci s kartami a energiemi vyzná...

Na začátek... Jak jste zjistila, že vládnete schopnostmi, které jiní nemají? Jako dítě jsem si to neuvědomovala. Když jsem ale ve škole řekla, že vidím hvězdy barevně, nastal problém. Oni je tak neviděli! V dospívání mě začaly fascinovat karetní věštby, přesněji energie, které jsem při výkladech cítila. Věštění u nás nebylo tak neobvyklé, ale já mohla už během dospívání kartám naslouchat a nahlédnout do světa dospělých. Fascinovalo mě, jak se věštby naplňují... Snažila jsem se tomu dlouho přijít na kloub a pořídila si svůj balíček karet. Karty byly mé kamarádky, rádkyně i přísné mentorky. Hádala jsem se s nimi. Na nějakou dobu na ně zanevřela a pak se k nim vracela. Až časem jsem pochopila, že s kartami se musí zacházet jako s šafránem; všeho moc škodí, ale je-li třeba, ukážou to, co mi uniká, a já vím, co dělat. Jako když

přijela jakási teta v bezvýchodné situaci, já jí automaticky karty vyložila. Ani nevím, co jsem jí řekla, byla jsem v transu. To je stav, kdy skrze vás cosi promlouvá, vy jste jenom prostředníkem. Tetě tohle pomohlo, věštba vyšla a já pochopila, že mohu vykládat karty druhým lidem. Potvrdily mi ten fakt i další ženy z naší rodiny i známá léčitelka, která mi začala posílat klienty. Bylo mi patnáct let.

Šlo nemít v tak zvláštní rodině specifické schopnosti? Vy jste ty své zdědila po prababičce... V rodině jsme museli být všestranní. Prababička z jedné strany měla cirkus, z druhé byli loutkoherci – jejich loutky jsou v Národním muzeu. Karty byly, jako veškeré věci mezi nebem a zemí, tématem pro oddych a uvolnění. Dříve lidé měli blíž k přírodě a věštilo se i z jablečných slupek. Já o tom ale takhle nepřemýšlela, odmala jsem se věnovala zpěvu. Dědeček byl virtuos ve hře na harmoniku a já přilnula k hudbě. Vyhrávala jsem hudební soutěže i konkurzy a časem se stala nejmladší členkou Národního divadla Brno. Karty byly jakousi radostí, nějaké profesionální služby s nimi jsem neřešila. Vždyť i v divadle jsem se divila, že mám gáži, a přitom se účinkováním mezi ostatními pěvci fantasticky bavím.

Asi nebylo lehké „vědět víc“, odlišovat se. Byla jste jako dítě šťastná? Věřte, že ano. Měla jsem Nanynku (babička), stejně starou sestřenicí Alicí, psa Míšu a půdu plnou knížek. Když vyčítíte u druhých, že jim vadí jinakost, soustředíte se na přátelštější svět.

Co první partnerské vztahy, radila jste se o partnerech s kartami? U prvního muže mě karty varovaly a já je nechtěla poslechnout. V lidech se stále snažíte vidět to dobré. Druhý muž dobrý byl. A byl mi osudový. Máme spolu čtyři děti, což je požehnání... Po prodělaných zdravotních problémech jsem se změnila, a to je zase osud. Jinak bych asi nebyla tam, kde jsem. Říká se: co tě nezabije, to tě posílí. Karty mi řekly, že s mužem spolu nezestárneme... Nelituji jediného dne. Byla to dobrá škola.

Když se manželství rozpadalo a vy stála před volbou, co bude dál s dětmi. Sáhla jste opět po kartách? Já žádnou volbu neměla, udělala jsem vše nezbytné a modlila se. Dnes je hodně žen, které jsou zcela závislé na partnerovi a neudělaly nic, aby situaci změnily. Někde vztah klapne, jinde je divadlem, snahou přesvědčit svět a hlavně sebe, že je vše fajn. Mnohé si zvykly si na zlatou klec. Jiné dámy si vybraly možnost rozvíjet svůj potenciál v práci.

Mně dal muž po nátlaku své rodiny na výběr: buď on, nebo karty. Z karet jsem věděla už dva roky, že tohle nastane. Stále jsem však doufala, že se mýlím. Pro mě je právo pracovat a určovat si, jak naložím se svým časem, s kým se budu stýkat... otázkou vlastní důstojnosti. Na syny jsem skrze působení manželovy rodiny přestávala mít jakýkoli vliv. Mají pravidlo, že syny si bere otec k výchově a zajišťuje pokračování tradic. Když si i synové vybrali, že to tak chtějí, nezbývalo než jejich rozhodnutí respektovat. Jsou vedeni přísně a vychovávají k tvrdé práci, i když je mi smutno, jsem na ně hrdá.

Jaký máte vztah s dětmi dnes? A lze po tak dramatických zkušenostech ještě věřit mužům? Syny, ač mají otevřené dveře a mohou kdykoli přijít, nevidám. Ovšem chápu, že ani oni to nemají snadné... To dcery si tvoří samy obraz o lidech, rodině a světě a já se jim snažím poskytnout maximum podnětů k jejich rozvoji stejně jako moji rodiče mně. Mezi muži mám pár vynikajících kamarádů, ale pokud se

ptáte na vztahy, tady jsem asi postižena profesionální deformací. Víím dopředu, co bude, a zatím nemám chuť prožívat vztah jenom tady a teď. Možná ještě potkám někoho, u koho se mi podlomí kolena, ale nyní sbírám sílu pro své děti a klienty.

Teď k práci. Jste kartářka, někdo vás nazývá vědmou, za koho byste se označila vy? A co je pro vás v práci důležité? Důležité je, když se podaří někomu posunout, ukázat mu, co neviděl. Nepotřebuji předvádět, kolik toho vím, k čemu také? Ale mají-li fakta klienta přesvědčit o tom, aby bral svůj osud vážně, pak mu pár věcí povím. Těší mě, když titíž lidé přijdou za nějaký čas znovu, září a vzpomínají, co se jim vyplnilo, jak se posunuli, a jdou si pro další radu. V tom vidím smysl mé práce. Být vědmou není totéž jako být kartářkou. A práce s energiemi tomu dává navíc jiný rozměr. Musíte mít větší vhléd a vědět si rady i tam, kde vše ostatní selhává. Je nutné vidět a cítit. Někdy přijde duše, která je ztrápená. Lze si jí představit jako hodinky

a je prací hodináře nalézt chybu a zase dát vše do pohybu, aby krásně tikaly.

Proč k vám lidé nejčastěji chodí? A jste „jen“ prostředník sdělení, nebo se je snažíte směřovat, vychovávat, poradit, že by pomohlo, kdyby... Každý člověk je originál. Věštění a osobní rozvoj spolu úzce souvisejí, protože budoucnost si lidé tvoří právě na základě svých rozhodnutí, a to v mantinelech, pro něž se rozhodli dříve, než se narodili a jejich duše se vtělila na tento svět. Nejčastěji jsou lidé připraveni přijmout informaci, až když se sami zeptají. Do té doby mě vnímat nebudou, i kdybych promlouvala stříbrným hláskem. Leckdy nejsou připraveni zpracovat sdělení, často se k odhodlání něco v životě změnit musejí probolet. Když se ovšem zeptají, mám povolenou se do všeho vložit; nastíním jim možnosti, ale je na nich, co si vyberou. Je radost vidět, jak rostou, a moci být tomu účastna.

Ezoterika zažívá velký vzestup... Je v tom touha lidí být blíže Bohu, hledají jej všude. V kostele, ve hvězdách,

INZERCE

sluneční soustavě, v přírodě, sobě samých, v nás... Prostředníků je mnoho. Tolik, jako je mnoho cest. Jsou i ti, kteří existenci Boha popírají... Je ovšem skvělé, že žijeme ve svobodné společnosti a lidé se nemusejí bát, že by je za přirozenou touhu mít nebo znát Boha někdo pronásledoval. Můžeme poznávat a objevovat roviny života, které mají jistý přesah. Každý pak kráčí cestou, na niž je podle svého stupně vývoje připraven, a sbírá cenné zkušenosti. Některé vítá, jiné jej zklamou... A to je přirozené.

Dokážete otevřít třetí oko, tedy šestou čakru. Jak to v praxi vypadá? Jde o nastartování intuice?

O intuici bych dokázala mluvit celé hodiny! Je to smysl, který z nás dělá to, čím jsme. Intuici máme všichni. Všichni cítíme, že se nám něco dělat chce, nebo nechce, a pak se ukáže, proč. Snad každý už zažil pocit, že bezpečně ví, kdo volá, ještě dřív, než zvedne telefon... Primárně v tom vidím jisté napojení na prozřetelnost, které je stěžejní vysvětlitelné. Věda tomu může říkat třeba instinkt. A mít dobrý instinkt dává převahu. Vždy totiž vycítíte – ne, že přesně víte, ale cítíte! –, co je správné, a je tudíž třeba udělat. Jsou různé způsoby, jak tento šestý smysl posílit, a já jeden znám. Byl mi předán mými mistry a jsem vděčná, že pomocí tohoto – řekněme rituálu – mohu být lidem nápomocna na cestě rozvoje. Stále na tom polí bádám a objevila jsem i ve starých spisech zasvěcenců ezoterických věd spoustu shodných rysů s oním postupem. Stejně důležité je, co se v průběhu rituálu odehrává, a nakolik pak ovlivní jedince na jeho další cestě. Někdy jde o nenápadnou sílu, která je sotva postřehnutelná, jindy se projeví lehce anebo zapůsobí jako uragán. Je to tak různé, jak různí jsou lidé.

Má schopnosti přesahující běžné lidské chápání každý? Třeba stačí je jen otevřít, pracovat na nich...

Člověk k tomu ale musí dospět. U mužů takové probuzení přichází nejčastěji kolem čtyřicítky, u žen kolem třiceti pěti let. Často mají již kariéru i postavení a říkají si: a to je všechno? Někdy se jim v životě zase stane cosi, co je přiměje začít si klást otázky. A kdo se ptá, je připraven přijmout odpovědi.

XXXXX XXXXXXXXXXXXX.

Medailistka z řady domácích i zahraničních extrémních hasičských závodů. Pracuje jako zdravotnická záchranářka, jezdí se sanitkou, kterou někdy i řídí. Narodila se v hasičské rodině, tatínek je profesionál.

Když řeknu černá magie: kdo se s ní údajně spojí, je silný, ale jde o nebezpečné spojení. Každý, kdo pracuje s energiemi do hloubky, se musí s černou magií potkat?

Magie je jako nůž. Můžete si ukrojit chleba, anebo někoho bodnout, byť v sebeobraně. Rozhodující je vaše svědomí. Vy se na sebe koukáte ráno do zrcadla, tady je dobré vědět a znát. Jako farmaceut musí znát jedy, aby mohl namíchat protijedy, tak... stejné je to v magii.

Magie je jako nůž, lze si ukrojit chleba, nebo bodnout!

Jací klienti přicházejí nejčastěji? Vycítíte dopředu, o jakého člověka a o jaký problém půjde?

Někdy se mi o nich i zdá. Snažím se však dopředu jimi nezabývat a poté, kdy odejdou, zase vypnout. Vše se opět nastartuje, když rozložím jejich karty – třeba za rok. Na ulici bych je nepoznala, tohle je součást mé nutné duševní hygieny.

Odmítla jste někdy klienta?

Ano, i já někdy klienty odmítám. Hlavně vím-li, že jim nemohu pomoci. Je mé právo šetřit si síly pro ty, jimž mohu být prospěšná. Zároveň ale sleduji i zájem klienta: je-li skutečně na mně, abych mu mohla pomoci já. Nikdy jsem neodmítla klienta z pouhého rozmaru.

Tento obor zajímá hlavně ženy směřující otázky na partnerské vztahy... Počet lidí žijících single roste, vztahy není lehké „pěstovat“. Vidíte to tak i vy hledáčkem karet?

Je zajímavé, že dnes roste zájem mladších mužů o starší ženy. Pro muže není starší žena už tolik reprodukčně nebezpečná, ale přitom dává pocit bezpečí, a takové vztahy jsou hodně krásné. Ženy bývají často na začátku vyděšené, jak se to mohlo stát? Jde o takový nový fenomén, a nejen v Čechách, dost mých zahraničních klientek

má vztah s mužem ve věku jejich synů. Tyto vztahy většinou bývají „od do“, i když ne vždy, někdy spolu mají děti nebo se rozejdou a pak k sobě znovu vrátí.

Musí být výhodou to, co vy „vidíte a víte“, při hledání partnera...

U mě partner není na pořadu dne, mám malé děti a tolik práce, že nestíhám. Ale rozumím, kam míříte, přesto si myslím, že zrovna v lásce mají intuici všechny

ženy vyvinutou stejně, stačí se jen naučit naslouchat jí.

Hodně lidí se v současnosti věnuje práci s energiemi, kartám kamenům, astrologii, alternativní medicíně a žel ne každý je „čistý“. Máte radu, jak se v džungli „ezorádců“ vyznat?

Nebát se řídit se svým instinktem, navíc za každého z těchto lidí mluví výsledky. A je i dobré, aby vám daný odborník prostě sedl. Je požehnáním,

když se můžete někomu svěřit se starostmi a nejste jen jeho další odfajfkovanou položkou. Získáte-li ten pocit, jděte tam, kde vás vyslechnou a kvalifikovaně poradí. Nikdo učený z nebe nespádl, pokud je dotčený skutečným odborníkem, nic nevnímá jako dogma, stále se rozvíjí. Má vám co nabídnout, může vás obohatit. Jestliže vás někdo začne strašit, sotva vejdete do dveří, berte nohy na ramena!

Rozjíždí se rok 2019, podle jistých astrologických předpovědí půjde o optimistických 365 dnů, které budou hodně zaměřeny na vztahy, zejména partnerské. Vidíte ten rok stejně?

Jde o rok vhodný pro učení, chápání, nové informace, zvládnutí zkoušek, spolupráci, tvrdou dřinu, ale také požehnané výsledky. To, co se loni zaseto, se bude letos sklízet. Tento rok je pod tarotovou kartou Slunce; to přeje spolupráci a vnáší světlo do oblastí, které se dříve topily v pološeru. Leckdy může něco pořádně připéct, ale ve většině případů nese požehnání a podporuje lidské úsilí. Zároveň jsme podle čínského kalendáře v roce vepře – ten si potrpí na okázalost a přepych. Vztahy však mívá povrchní... Najde pouze pár opravdových přátel, ale ti mu vydrží i v těch nejtěžších chvílích. Astrologicky je tento rok pod nadvládou planety Merkur, která se postará o to, aby si lidé lecke tohoto roku zapamatovali. Čili doporučuji zauvažovat o možnosti vzdělávání... ❑

INZERCE

Už se vaří, má panenko

STARÉ

www.albatrosmedia.cz